

Sygn. akt IV KK 584/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Małkowski

SSN Andrzej Stępa

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **H.J.**

skazanej z art. 226 § 1 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2019 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 9 października 2018 r., sygn. akt III K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części nie zawierającej
rozstrzygnięcia o obligatoryjnym obowiązku, spośród
obowiązków wymienionych w art. 72 § 1 k.k. i w tym zakresie
sprawę H.J. przekazuje Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

H.J. została oskarżona o to, że w dniu 26 października 2017 r., w B., w miejscu zamieszkania dokonała znieważenia słownego funkcjonariusza publicznego M.O.,

poprzez wyzwanie jej słowami wulgarnymi, a ponadto w tym samym czasie i miejscu naruszyła nietykalność cielesną M.O. poprzez szarpanie jej za ubranie i siłowe wypchnięcie z mieszkania podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych w postaci asystenta rodziny, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (k. 32).

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem wydanym w dniu 9 października 2018 r., sygn. akt III K (...):

1. uznał oskarżoną H.J. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, czym wyczerpała znamiona występków z art. 226 § 1 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonej i ustalił okres próby na 2 lata;
3. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżoną pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;
4. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych (k. 53).

Powyższy wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji, bez przeprowadzenia postępowania odwoławczego.

Od tego wyroku kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżył go w zakresie orzeczenia o karze, w części nie zawierającej rozstrzygnięcia o obligatoryjnym obowiązku, spośród obowiązków wymienionych w art. 72 § 1 k.k., na niekorzyść skazanej. **Zarzucił** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 72 § 1 k.k., polegające na nie nałożeniu na H.J. przynajmniej jednego z obowiązków probacyjnych wymienionych w art. 72 § 1 k.k., do czego Sąd Rejonowy w G. był zobowiązany warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności, na dwuletni okres próby, w sytuacji gdy jednocześnie nie orzekł wobec oskarżonej środka karnego, i **wniósł** o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Poza sporem jest bowiem, iż zaskarżony nią wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach jest wadliwy, gdyż został wydany z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanego w zarzucie kasacji.

Zgodnie z treścią art. 72 § 1 k.k., w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 20 lutego 2015 r., o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku. poz. 396) i obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., tj. w dacie popełnienia przez H.J. przypisanego jej przestępstwa, w razie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, nałożenie na skazanego przynajmniej jednego z obowiązków probacyjnych jest fakultatywne, gdy w wyroku orzeczono wobec skazanego środek karny. Nałożenie jednego spośród obowiązków wymienionych w art. 72 § 1 k.k. staje się jednak obligatoryjne w sytuacji, gdy środka karnego nie orzeczono.

W realiach tej sprawy Sąd Rejonowy w G. stosując wobec H.J. dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia na okres 2 lat próby, kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i nie orzekając w wyroku o środku karnym, zobowiązany był do postąpienia zgodnie z treścią art. 72 § 1 k.k., tj. do nałożenia na nią jednego z obowiązków probacyjnych określonych w tym przepisie prawa materialnego.

Brak orzeczenia jednego z obowiązków stanowi rażące i niewątpliwie mające istotny wpływ na treść orzeczenia, naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 72 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy z mocy art. 537 § 2 k.p.k. i 535 § 5 k.p.k. uwzględnił kasację Prokuratora Generalnego, uchylił zaskarżony wyrok w części w której nie zawiera on rozstrzygnięcia w przedmiocie orzeczenia jednego z obowiązków wymienionych w art. 72 § 1 k.k. i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

as